

Port Betaald

AAN:

34e Jaargang - No. 5

OKTOBER / NOVEMBER 2017

***KERKBEL VAN DE
PROTESTANTSE GEMEENTE OP VLIELAND***

verschijnt 6x per jaar

De kerkdiensten in oktober en november 2017

Zondag 8 oktober, 10.00 u. Viering Heilig Avondmaal

ds. Frans Weeda

Zondag 15 oktober, 10.00 u.

ds. Maartje Wildeman, Nyemirdum

Zondag 22 oktober, 10.00 u.

ds. Corry Nicolay, Heerenveen

Maandag 23 oktober, 19.30 u.

Pastor Susan Boukema, Woord- en Communieviering

Zondag 29 oktober, 10.00 u.

ds. Frans Weeda

Woensdag 1 november, 20.00 u. Dankdag

Avondgebed en gemeentevergadering

Zondag 5 november, 10.00 u.

ds. Frans Weeda

Zondag 12 november, 10.00 u.

ds. Frans Weeda

Zondag 19 november, 10.00 u.

ds. Rolinka Klein Kranenburg, Amersfoort
m.m.v. Sjoerd Elsinga, troubadour

Maandag 20 november, 19.30 u.

Pastoor Marco Conijn, Eucharistieviering

Zondag 26 november, 10.00 u. Viering Heilig Avondmaal

ds. Frans Weeda

Zondag 3 december, 10.00 u. Eerste Advent

ds. Frans Weeda

Zondag 10 december, 10.00 u. Tweede Advent

ds. Frans Weeda

Aantekeningen bij de kerkdiensten

Het lijkt nog maar even geleden dat ik schreef dat de kerk in haar liturgie een A-jaar binnen ging en nu is dat jaar alweer bijna voorbij! Het Luther-jaar eindigt een maand eerder op de laatste dag van oktober, met de viering van 500 jaar Reformatie. Met de komende Advent gaan we een B-jaar in, waarin afwisselend Marcus en Johannes onze gidsen zullen zijn. Maar eerst dus nog enkele weken Mattheüs. In deze laatste weken van het kerkelijk jaar komt een aantal bekende gelijkenissen aan de orde. Het is een kenmerk van de schrijver van het Mattheüs-evangelie dat hij (of misschien zij?!) gelijksoortige verhalen bij elkaar zet. De gezangen en andere tekenen worden in enkele hoofdstukken samen gebracht, evenals de overgeleverde gelijkenissen. Het onderricht dat Jezus geeft, wordt samengebond en gepresenteerd in de vorm van vijf grote redevoeringen. Veel uitleggers menen dat de evangelist dit doet naar analogie van de vijf boeken van Mozes, die de grondregels bevatten van het Joodse geloof, leven en gedrag. De eerste van die redevoeringen is de Bergrede, waarin de kenmerken van Gods Koningschap getekend worden. De tweede handelt over de uitzending van leerlingen die apostelen worden, gevolmachtigde afgezanten van de Heer. (Even terzijde: dat gaat wel heel snel, alsof je na drie rijlessen al alleen de weg op mag). De derde bevat gelijkenissen, die de gang van het Koninkrijk door de wereld vergelijken met de weg van het zaad. Beide zijn een nooit volkomen begrepen geheim. Hoe het graan groeit, waarom hier wel en daar niet blijft een wonder, maar de uitwerking ervan is voor iedereen zichtbaar: brood ter verzadiging voor velen. De vierde grote redevoering is de gemeenterede. Daar wordt de essentie van de christelijke gemeenschap getekend, in haar anders zijn, maar ook met een sterk zelfkritische toon. De vijfde en laatste rede gaat over de eschatologie, de 'laatste dingen'. Er wacht een grote oogst, die al begonnen is in de woorden en daden van Jezus, die haar centrum vindt in zijn dood en opstanding en door de gemeente tot aan de voleinding verder gedragen moet worden, door veel strijd en tegenstand heen. De voorgestelde hoofdlezingen in deze periode komen grotendeels uit die vijfde rede. Waakzaamheid, trouw en volharding zijn daarin de trefwoorden. Uiteindelijk is er weinig nieuws onder de zon! In alle eeuwen worden christenen opgeroepen om in de spanningen, uitdagingen en moeiten van hun tijd hoopvol te leven, ongeduldig te wachten op en te werken aan een wereld waarin God meer koning is en tegelijk dat ongeduld te verdragen, zonder in geforceerde utopieën te vervallen of te proberen de komst Gods Rijk met geweld te verhaasten.

Opmerkingen bij enkele diensten:

Op 1 november is het Allerheiligen en ook Dankdag. Zoals de laatste jaren gebruikelijk willen we op die avond de najaarsgemeentevergadering houden. Daaraan voorafgaand is er een kort liturgisch samenzijn in het teken van de samengebalde gedenkdagen; naast de genoemde twee is het ook een dag na de sluiting van het Lutherjaar

op Hervormingsdag. Dit jaar is het precies 500 jaar geleden dat de Reformatie begon. Het thema van de gemeentevergadering heeft uiteraard alles te maken met de nabije toekomst van de kerk op Vlieland. We hebben ons als kerkenraad voorgenomen op deze avond een eerste aanzet te geven voor een mogelijke manier waarop de gemeente verder kan in de komende jaren, ook zonder vaste predikant. Hoopvoller dus dan de publicaties tot nu toe, die echter noodzakelijk waren om iedere betrokkene ervan te doordringen dat de situatie moeilijk is en dat er geen kerk op Vlieland blijft, tenzij een aanzienlijke groep mensen bereid is daar daadwerkelijk aan mee te werken. De eerste vruchten daarvan zijn binnen! Verderop meer hierover.

Op 19 november gaat collega Rolinka Klein Kranenburg voor. Het wordt een bijzondere dienst, vooral in muzikaal opzicht. Het thema is: *'God, onbereikbaar dichtbij...'*

Een wellicht overbekend verhaal: Mozes bij de brandende braamstruik... Mozes, doe je schoenen uit, de grond waarop je staat is heilig. Heilig, wat is dat eigenlijk? Heeft dat altijd met God te maken? Maar wat of wie is God dan? Hoe moeten we dat zien? Een stem? Een wonder? Deze viering wordt op een heel bijzondere manier van muziek voorzien. Samen met Sjoerd Elsinga zullen we teksten lezen en liederen zingen die ons helpen dat lastige begrip "heilig" en "God" voor ons verstaanbaar te maken. We horen de Dijk "Kan ik iets voor je doen" en dat prachtige liedje: "Als de liefde niet bestond." Wat kunnen die liedjes ons laten zien over God? Weet dat je welkom bent, in deze viering net even anders.

Een week later, 26 november, is het de laatste zondag van het kerkelijk jaar. Zoals gebruikelijk vieren we op die dag het heilig Avondmaal, het teken en onderpand van de grote oogst, waarop het wachten nog steeds is. En over die verwachting gaat het dan weer in de Adventstijd.

Overpeinzingen

Het is alweer bijna verdwenen uit onze herinnering, maar vorige maand raasde een zeer zware storm over Sint Maarten. Anders dan wij hier, worden de mensen daar echter nog elke dag geconfronteerd met de onvoorstelbare schade die aangericht is. Toch hebben we als Nederlanders ook met de nasleep te maken, Sint Maarten is tenslotte een 'land binnen ons Koninkrijk'. Toegegeven, het is een wonderlijke constructie om een half eiland met ruim 30.000 inwoners een land te noemen, maar dat heeft te maken met de afstand tussen Nederland en het Caribisch gebied, die niet alleen in geografisch opzicht enorm is. Er is een nationale inzamelingsactie gehouden, waarbij uiteraard aan het eind opgetogen gekraaid werd dat er een fantàààstisch bedrag bijeen gebracht was, maar dat klonk nogal geforceerd. Ik vond de opbrengst aan de magere kant, nog geen 80 ct. per Nederlander. Dat is natuurlijk niet zonder reden. De bestuurders van het eiland zijn dermate corrupt dat de inwoners van Sint

Maarten zelf vragen of de hulp alsjeblieft niet via hun regering gesluisd kan worden, want dan zien gewone mensen er geen cent van (laat staan 80...). Gek genoeg heeft een dergelijke reden ons indertijd niet verhinderd om veel royaler te geven voor de slachtoffers van aardbevingen in Nepal en in Turkije, landen met zeker niet minder onfrisse regimes. Weten we teveel van Sint Maarten of sluimert er misschien onderhuids een zeker leedvermaak vanwege onze gekwetste trots? “Jullie wilden toch zo graag zelfstandig zijn, met zo weinig mogelijk toezicht en bemoeienis vanuit Nederland?! Zorg dan nu ook maar voor jezelf”. Zeker na de harde woorden van veel politici over de Caribische eilanden in het Koninkrijk der Nederlanden is dat een begrijpelijke reactie, maar niet een erg edele. Overal op de wereld immers worden de armen het hardst geraakt door rampen en overal worden de gevolgen verergerd als de overheid niet naar behoren functioneert.

Betekent die relatief geringe bereidheid tot geven dat onze samenleving vergeleken met vroeger zelfzuchtiger en minder gul geworden is, of cynischer en minder betrokken? Dat is een lastig te beantwoorden vraag, want vroeger was zeker niet alles beter. In alle eerlijkheid moet je zeggen dat er een groot, maar niet altijd even gefundeerd optimisme en zelfs een zekere naïveteit ten grondslag lag aan veel van de hulpvaardigheid van twintig en dertig jaar geleden. Daarnaast was er bij ons in ‘het westen’ weinig besef, hoezeer wij als gevers de agenda bleven bepalen. In mijn jaren in het buitenland heb ik van beide aspecten veel voorbeelden gezien. Zo was er dat dorp dat door overstromingen getroffen was en waar twintig (!) jaar later nog steeds voedselpakketten en noodhulp naar toe ging. De mensen ter plekke keken wel uit om te melden dat het eigenlijk niet meer zo nodig was! Aan de andere kant was er die Amerikaanse hulporganisatie die een Engelstalige brief naar Indonesië stuurde (daarom werd mij als buitenlander gevraagd een antwoord op te stellen) met het aanbod van een eenmalige gift van \$ 10.000,-, mits ik persoonlijk kon garanderen dat dit bedrag in zijn geheel aan het beoogde doel werd besteed en tot een structurele en blijvende verbetering in de situatie van vrouwen en meisjes zou leiden. Mijn concept-antwoord luidde: “Hou het maar! Als u onmogelijke eisen stelt en kennelijk geen duurzame relatie met ons wenst, bent u alleen uzelf aan het kietelen”. Maar dat antwoord mocht ik van mijn Indonesische baas dan weer niet versturen.... Ik moet toegeven dat zes jaar buitenlandervaring me vrolijk-cynisch gemaakt heeft over het nut van hulp. Dat betekent niet dat ik niets geven wil, maar ik hanteer wel enkele vuistregels:

- Investeer in mensen, en alleen als ze een aanvaardbaar niveau van integriteit hebben.
- Berooide mensen zijn geen heiligen; de meesten denken en handelen allereerst in hun eigen belang en voordeel. Accepteer dat ik in hun plaats hetzelfde zou doen.
- Er zijn in het buitenland heel slimme mensen die precies weten hoe ze de westerse ziel moeten bespelen om maximale hulp te krijgen.
- Verwacht geen wonderen; ze gebeuren zeker wel, maar je kunt er niet op begroten.
- Wantrouw iedereen die zegt dat 100% van de hulp op de juiste plek komt en wees blij als het 50% is. De rest moet je maar beschouwen als ‘kosten van verwerving’, zoals onze belastingdienst dat noemt.

Ik typeerde mijn houding tegenover buitenlandse hulp daarnet als ‘vrolijk-cynisch’. Over mijn cynisme heb ik genoeg gezegd, maar waar komt de vrolijkheid om de hoek kijken? Ik geloof dat ook de huidige sfeer van wantrouwen en angst voor vreemdelingen voorbij zal gaan. Na de fase van de argeloosheid in de relaties is een periode van cynisme gekomen. Als we die door komen, kunnen er nieuwe, meer gelijkwaardige verhoudingen ontstaan, waarin samenwerking en hulp veel effectiever zijn. Er zijn ook tekenen te zien van die ontwikkeling: Toen ik een jaar geleden in Papua was, viel mij het nieuwe zelfbewustzijn van de mensen op. De Papoea’s denken niet langer dat Nederland het beloofde land is en ze nemen steeds meer hun lot in eigen hand. In een gesprek over de situatie van de kerk in Nederland en in de westerse wereld werd zelfs de opmerking gemaakt: “Maar als jullie het zo moeilijk hebben als kerken, hoe is het dan toch mogelijk dat jullie nog steeds jaarlijks zoveel geld naar ons overmaken?” Ik heb gezegd dat ze er ernstig rekening mee moeten houden dat deze gulheid binnenkort afgelopen is. Met een grote grijns werd me verteld dat zij dan wel missionarissen naar Nederland zouden sturen; en wat of ik daar van vond. Ik heb enkel gezegd dat ik het een uitstekend idee vond, mits ze niet verwachten dat wij dat allemaal betalen en hun tevens op het hart gebonden om niet dezelfde fouten te maken als wij destijds. Dat kwam even hard aan, maar het is een teken van hoop dat het in elk geval mogelijk is hierover zo te spreken. Dichter bij huis zie ik een groeiend zelfbewustzijn bij mensen van andere afkomst, die ons ‘autochtone’ Nederlanders confronteren met onze, grotendeels onbewuste, neiging om onze eigen geschiedenis, zeg maar het witte verhaal van Nederland, automatisch als normatief te presenteren. Naarmate ‘zij’ zelfbewuster worden, dienen ‘wij’ ons meer en meer rekenschap te geven van ingeslepen vooroordelen en vanzelfsprekendheden. Die strijd is nog lang niet gestreden, denk maar aan het debat over Zwarte Piet. En je schrikt ervan hoeveel bagger mensen over zich heen krijgen op sociale media als ze ook maar enigszins morrelen aan de mythe van onze (westerse, blanke, joods-christelijke, Nederlandse) superioriteit. Dat is ook een kenmerk van Nederlander zijn: Vooraan staan als anderen gekritiseerd worden, maar heel weinig ruimte geven aan de kritiek van die anderen. Tegelijk lijkt me dat juist de heftigheid van de reactie aangeeft, dat mensen diep van binnen wel weten dat hun positie niet zo sterk is als ze willen doen geloven. Wie het hardst schreeuwt, is vaak niet het meest zeker van zichzelf.

Uit de gemeenschap van kerk en eiland

Op 14 augustus is Tinus de Ruiter gestorven. Hij is vroeger boswachter geweest op Vlieland en toen hij ongeneeslijk ziek werd, is hij naar het eiland terug gekomen, waar hij zorg en onderdak vond in de Uiterton. Op 21 augustus hebben we zijn lichaam in Vlielands aarde te ruste gelegd.

Op 26 augustus overleed Ria van Slooten, geboren Verhaar, op de leeftijd van 84 jaar. Slechts negen maanden na de dood van haar Meindert is ook zij heengegaan. Ze was een Amsterdamse die gaandeweg steeds meer aardde op Vlieland. Meindert en Ria waren een begrip; zeker de laatste jaren zag je hen altijd samen. Op 30 augustus hebben de kinderen en kleinkinderen, begeleid door velen uit de samenleving van het eiland, afscheid van haar genomen, ook met muziek, die begon in de schaduw van de Amsterdamse Westerkerk en eindigde bij het Ave Maria.

Op 3 september is Theo Sontorp gestorven, 86 jaar oud. Hij was een belangrijk man in de Amsterdamse literaire wereld als uitgever bij de Arbeiderspers, maar heeft zich daar later vrijwel volledig uit terug getrokken. Hij was een man vol puntige uitspraken, bijvoorbeeld dat hij iedereen wantrouwde die langer is dan 1,67m (zijn eigen lengte). Hij hield ervan te prikkelen en uit te dagen, tot op het laatst toe. Viavia bereikte mij zijn verzoek om op zijn uitvaart te spreken over 'het ongeloof van Theo', een uitdaging die ik uiteraard niet kon weigeren. Met humor en waardering hebben we afscheid van hem genomen.

ds. Frans Weeda

Gemeentevergadering op woensdag 1 november

Na een stuk in het vorige kerkblad waarin Harry de Wit zichzelf als (op)nieuwe ambtsdrager presenteerde, nu een tekst van zijn hand waarin hij enkele contouren schetst van de mogelijke toekomst van de gemeente op Vlieland.

Over de toekomst van de kerk op Vlieland

In de eerdere Kerkbellen van dit jaar stonden sombere mededelingen over de toekomst van de gemeente op Vlieland. Daar is ook alle aanleiding toe: de meerjarenbegroting 2018-2021 laat een somber beeld zien van de financiën. Het aantal vrijwilligers dat actief bij de kerk betrokken is, is gedaald tot een niveau waarvan we ons af moeten vragen hoelang we nog door kunnen gaan. Toch gaan die vrijwilligers, onder wie de kerkenraadsleden, niet bij de pakken neerzitten. Het werk in de Kerk en de kerk is te mooi om er gewoon maar mee op te houden. De kerkdiensten op zondag zijn voor velen, ook voor onze gasten, een inspiratie om de nieuwe week mee van start te gaan. Het kerkgebouw is voor veel Vlielanders een speciale plek, doordat het al zo lang en vertrouwd het beeld bepaalt van het Kerkplein. En bijvoorbeeld omdat we in dat gebouw van zovelen afscheid hebben genomen.

In augustus 2020 gaat ds. Frans Weeda echter met emeritaat. Dat afscheid is een belangrijk moment omdat de gemeente dan vrijwel zeker zonder vaste predikant komt te zitten. En juist om die functie draait veel van het werk dat we momenteel nog kunnen doen. De kerkenraad is daarom begonnen met het schrijven van een document om de koers uit te zetten richting dat moment. De nota is bedoeld als visiedo-

cument om na te gaan of en hoe we vorm kunnen geven aan kerkzijn op Vlieland na het vertrek van Frans en Joke Weeda. Het resultaat van de visie moet zijn een aantal maatregelen die we gaan nemen in de aanloop naar en volgend op het vertrek van ds. Weeda. Hetzij om op de een of andere manier het kerkzijn op Vlieland vorm te blijven geven, hetzij om de kerkelijke aanwezigheid op Vlieland op een zorgvuldige manier te beëindigen. De kern van het visiedocument bestaat uit drie hoofdstukken:

1. Het beeld dat we hebben van de gemeente (wat is de huidige stand van zaken?)
2. Wat vinden we van die feitelijke stand van zaken? (oordeelsvorming, visie)
3. Welke maatregelen zijn nodig, welke acties gaan we ondernemen gezien ons oordeel over het beeld dat we gevormd hebben? (besluitvorming)

Het document zal vergezeld gaan van twee financiële bijlagen: de jaarrekening 2016 en de meerjarenbegroting 2018-2021.

Het eerste hoofdstuk is inmiddels klaar. We lezen daarin tot onze eigen verbazing wat er allemaal in de gemeente gebeurt. Dat lezende, zou je niet zeggen dat de gemeente zwaar in de gevarezone zit. Bijvoorbeeld iedere zondag een eredienst in een dorpje met maar 1.100 inwoners. En bijna 20 geweldige concerten gedurende vooral de zomermaanden. Uit die verwondering putten we moed om met het tweede en derde hoofdstuk aan de slag te gaan.

We zijn in hoge mate een ‘toeristengemeente’ geworden. We denken dat dat een kracht is. We bepalen ons daardoor meer dan in het (verdere) verleden niet alleen tot de plaatselijke gemeenschap, maar verhouden ons ook nog nadrukkelijker tot onze gasten, hun vreugden en noden. Het levert allerlei praktische aandachtspunten op, maar vooral ook ruimte voor ontmoeting en ontwikkeling, verbreding van ieders horizon, verrijking dus.

We menen dat het vieren van de liturgie en het pastoraat de kern vormt van het kerkzijn. In de viering van de liturgie vindt de verkondiging van het Evangelie plaats. In het pastoraat komen mensen elkaar echt nabij. Beide zijn nodig om bijvoorbeeld tot diaconaat te komen. We menen daarom dat de kerk op de één of andere manier een vierplek moet blijven waar het Evangelie wordt verkondigd, in woord, gebaar, met gebed en stilte. Ook voor het opbouwen van de spiritualiteit van niet-kerkleden moet ons gebouw mogelijkheden kunnen bieden. Daarnaast willen we op de één of andere manier pastorale zorg blijven organiseren voor gemeenteleden. Ten minste onderling, waarvoor ieder gemeentelid verantwoordelijkheid draagt. Maar bij voorkeur ook professioneel begeleid door een pastor of pastores van de wal. Wellicht kan dat gecombineerd worden met de vieringen. Het is echter zeer de vraag of we in staat zijn om als gemeente nog iets te kunnen betekenen in de pastorale zorg aan niet-gemeenteleden, bijv. bij begrafenissen.

We vinden het verder belangrijk dat we als kerkgemeenschap ons kerkgebouw ook ter beschikking stellen aan niet-leden, aan andere inwoners van Vlieland: zoals gezegd bij begrafenissen, maar ook als repetitieruimte en voor concerten van plaatselijke zang- en muziekclubs, voor huwelijken, etc. Zonder uitbreiding van het aantal vrijwilligers zullen we sommige van die activiteiten in 2018 echter moeten beëindigen. We willen als kerkleden zoeken naar een vorm, waarin de zorg voor het kerkge-

bouw daadwerkelijk een verantwoordelijkheid is van de gehele Vlielandse gemeenschap en niet meer alleen de verantwoordelijkheid van de kerkleden. Waarbij we niet alleen allerlei activiteiten in de kerk mogelijk maken, maar er ook voor waken dat in het gebouw de stilte voldoende regelmatig gevonden kan worden. De kerk moet een vierplek blijven; naast de christelijke tevens voor allerlei niet-christelijke en (post)-moderne vormen van spiritualiteit, overigens.

We zijn er nog lang niet uit hoe dat zou moeten. In de meest vergaande vorm zou het gebruik en beheer van de kerk ondergebracht kunnen worden in een beheerstichting, los van de kerkelijke gemeente. In alle gevallen moeten we op zoek naar vrijwilligers die op kunnen treden als gastheren en -vrouwen bij begrafenissen en huwelijken. Of die de kerk in de zomermaanden open willen stellen voor bezichtiging, misschien ook rondleidingen. Ook daarnaast zijn er nog veel andere leuke dingen te doen rond de kerk: technisch beheer, crowdfunding, noem maar op. De komende maanden gaan we enthousiast bezig met nadenken hoe het verder moet. We komen er zeker bij u op terug. Maar als u nu alvast mee wilt denken, suggesties heeft of misschien wel concreet mee wilt doen: we houden ons daarvoor aanbevolen en u bent van harte welkom om mee te doen.

Harry de Wit

Concerten bij kaarslicht

Informatie over alweer de laatste twee Concerten bij kaarslicht van dit jaar. Alle concerten beginnen om 20.30 uur en vinden plaats in de Nicolaaskerk van Vlieland. Toegangsprijs: € 10 of € 15; kinderen € 3 of € 5. De laatste informatie vindt u op: www.protestantsegemeentevlieland.nl/concertenencultuur

Zaterdag 14 oktober, Prinsengracht Piano Quartet

Het Prinsengracht Piano Quartet werd in januari 2015 opgericht op initiatief van de jonge Spaanse meesterpianist Carlos Guerrero. Hij studeerde in Spanje en in Londen aan de Royal Academy of Music en won talrijke prijzen. Hij gaf inmiddels solo- en kamermuziekconcerten in Spanje, Engeland, Nederland, Brazilië en Rusland. Met drie bevriende en ervaren internationaal actieve musici deelt Carlos zijn grote liefde voor het pianokwartettenrepertoire. Het viertal voert met passie prachtige bekende en minder bekende muziek uit. Naast Carlos bestaat het kwartet uit de uit Australië afkomstige violist Jacob Plooi, de Amerikaanse altvioliste Kyra Philippi en de Nederlandse celliste Florien Hamer.

Op Vlieland speelt het kwartet een afwisselend en interessant programma met voor de pauze pianokwartetten van Fauré en van de Spaanse componist Joaquin Turina; na de pauze klinken de Phantasy for Piano Quartet van Frank Bridge en Invierno Porteno van Astor Piazzolla.

Zaterdag 21 oktober, Fries Fluitorkest o.l.v. Gonny Roelofsen met piano

Het laatste Concert bij kaarslicht van 2017 wordt gegeven door het bekende Fries Fluitorkest o.l.v. Gonny Roelofsen. Een groot aantal van de fluitistes is afgestudeerd aan een Nederlandse conservatorium in Nederland, de overige musici zijn zeer goede amateurs. In 2015 trad het orkest met groot succes in de Vlieland concertserie op. Het volledige orkest bestaat uit ongeveer 15 personen die piccolo, dwarsfluit, altfluit en basfluit bespelen. De totaalklank die bereikt wordt is warm en vol. De begeleiding van het orkest wordt op de vleugel verzorgd door pianiste Trudy Baard. Het orkest treedt in verschillende samenstellingen op: het hele orkest, twee fluiten met piano, fluitkwartet, solisten met begeleiding van fluitorkest. enz.

Op het programma staat o.a. klassieke muziek van bekende componisten, maar ook muziek van componisten uit de romantiek van de 19e eeuw. Er worden zowel bewerkingen als origineel voor deze bezetting geschreven werken uitgevoerd.

De Katholieke Gemeenschap op Vlieland

Maria-blauw

Welke kleur hoort bij baby-jongetjes: blauw, zult u zeggen. En welke kleur hoort bij baby-meisjes? Roze, natuurlijk. Tja...

In de kerk waren die kleuren van oorsprong omgedraaid. Waarom is dat tegenwoordig veranderd? Dat is de schuld van de reclame. Echt waar. Zodra kleuren goedkoop gemaakt konden worden, bepaalde de reclame in opdracht van de industrie dat meisjes roze waren en jongens blauw.

Blauw staat voor duurzaamheid, trouw en standvastigheid. Tegenwoordig vinden we blauw de kleur van de kracht en dus van jongens, maar vroeger was blauw de kleur van de hemel, van spiritualiteit. Bovendien was blauwe kleurstof kostbaar en dus heel bijzonder.

Blauw is al eeuwenlang de kleur van Maria. Al in de middeleeuwen konden mensen, ook zij die niet konden lezen, Maria altijd herkennen aan de blauwe kleur van haar kleding en mantel op de platen van de kruisweg en in de glas-in-lood ramen.

In ons zonnestelsel heet de aarde 'de blauwe planeet'. Dat komt, omdat de aarde vanuit de ruimte gezien blauw is. Het vele water en de waterrijke atmosfeer zorgen voor die blauwe kleur. Maar dat komt ook door nog iets anders. Achttien kilometer boven de aarde vinden we de bovenste laag van onze atmosfeer: een dunne blauwe lijn. Die dunne blauwe laag is het enige dat het leven op aarde beschermt tegen de koude duistere leegte van de ruimte. De aarde zelf draagt als het ware een blauwe mantel.

Als we Christus vergelijken met de zon, dan zouden we Maria misschien wel mogen vergelijken met de aarde. Dat past ook wel bij de manier waarop Maria in de bijbel wordt voorgesteld: alles wat er over Maria staat, draait uiteindelijk om Christus.

Immers, Maria stelde zichzelf nooit centraal, zij stelde altijd haar Zoon Jezus Christus centraal. Stel je dat eens voor: goedbeschouwd schuilt de hele aarde onder die blauwe mantel van Maria.

Zullen we onze toevlucht zoeken onder de beschermende, blauwe mantel van Maria? Die blauwe mantel van kracht, van idealen en inspiratie, van geloof en vertrouwen? Die koele en ruimte plek van rust en vrede?

Susan G. Boukema-Koopman
Pastor

COLOFON

R.K. Pastoraat Vlieland

pastor Susan Boukema-Koopman (eerst aanspreekbaar)
woonadres: Buorren 97, 9081 AP Lekkum
email: susan@kpnplanet.n
telefoon: 058 266 19 81 / mobiel: 06 53 26 93 30

pastoor Marco Conijn
werk en woonadres: Dûbele streek 16, 9035 AJ Dronryp
email: c.m.conijn@hotmail.com
telefoon: 0517-233288 / mobiel: 06-21833503

pastor Sipke Draisma
woonadres: De Swan 10, 8702 CL Bolsward
werkadres: Zuiderhaven 75, 8861 CM Harlingen
email: pastor@swan10.nl
telefoon: 0517-412755 of 0515-542524
mobiel: 06-45460216

Legaten en erfstellingen

De Protestantse Gemeente op Vlieland is door de belastingdienst aangewezen als een “algemeen nut beogende instelling”. Dat betekent dat giften (waaronder erfissen en legaten) aan onze gemeente of aan de diaconie niet worden belast met schenkingsrecht. Ook mag u uw giften meetellen voor uw giftenaftrek bij uw aangifte inkomstenbelasting. Schenken aan de gemeente of de diaconie is dus fiscaal voordelig!

PROTESTANTSE GEMEENTE TE VLIELAND

Kerkplein 7 • 8899 AW Vlieland
 scriba@protestantsegemeentevlieland.nl
 www.protestantsegemeentevlieland.nl

Bankrekeningen:

NL 95 RABO 0367.600.021 t.n.v. Protestantse Gemeente Vlieland op Vlieland
 NL 36 RABO 0119.324.636 t.n.v. Restauratiefonds kerk Vlieland op Vlieland
 NL 08 RABO 0367.600.714 t.n.v. Diaconie Gemeente Vlieland op Vlieland.

“Verhuist u of wenst u dit blad niet (meer) te ontvangen,
 graag een e-mail bericht naar kerkbel@protestantsegemeentevlieland.nl
 of per post naar Kerkplein 7, 8899 AW Vlieland”.

Kerkenraad van de Protestantse Gemeente op Vlieland:

Predikant/ voorzitter:	Ds. Frans Weeda, Kerkplein 5, 8899 AW, tel. 0562-850518 E-mail: fhweeda@home.nl
Ouderling/scriba:	H. van Keulen, Dorpsstraat 41, 8899 AB Vlieland tel. 0562-451573; email: vankeulenharry@gmail.com
Ouderling/ Kerkrentmeester:	H. de Wit, Dorpsstraat 130, 8899 AN Vlieland tel. 0562-453381; email: de.wit.h@home.nl
Ouderling:	J.G. Weeda-Stemerding, Kerkplein 5, 8899AW Vlieland tel. 0562-850518; email: jweedastemerding@home.nl

Koster: I. Rugenbrink, Middenweg 19, 8899 BA Vlieland
 tel. 06-54252762

Kopij

Kopij voor het volgende kerkblad (**december 2017/januari 2018**) kan worden ingeleverd t/m **vrijdag 24 november 2017** bij Frans Weeda, Kerkplein 5, tel. 0562-850518, e-mail: fhweeda@home.nl.